

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 16.01.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в закрито заседание на 16.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **135** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.203 и следващите от АПК.

Делото е образувано по искова молба от О. О. П. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез упълномощен адв. Ю. от САК, с която на основание чл.1, ал.1 Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ), срещу Главна дирекция "Изпълнение на наказанията", като иска ответникът да заплати на ищеца сумата от 50 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от причинено му през октомври-ноември 2021г. увреждане на здравето, съставляващо "травматична мидриаза" в дясното око от 1 година, т.е. трайно увреждане на зрението, което травматично увреждане реализирало медико-биологичния признак за "средна" телесна повреда по чл.129, ал.1, вр. чл.2 НК, вследствие на липсата на нормално осветление и достъп на пряка слънчева светлина, съчетани с необезопасени рамки на леглата в килията на ищеца в следствения арест в [населено място], бул. Г.М.Д., № 42, ведно със законната лихва от 01.12.2021г. до окончателното изплащане на присъденото обезщетение, както и разноските по делото.

Искът е предявен на правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ. Ищецът претендира вреди по време на изтърпяване на мярка „задържане“ в следствения арест, и претенцията, че ищецът поради условията, в които е бил поставен, е бил подложен на изтезания, нечовешко и унижително отнасяне.

По правната квалификация на исковата претенция и допустимостта ѝ:

Съдът намира, че така предявеният иск следва да се квалифицира като предявен на правно основание чл.284, ал.1 от Закона за изпълнението на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС) във връзка с чл.3 от същия закон, предвид основанията на исковата претенция. Искът е за присъждане на парично обезщетение и са изложени твърдения за несъответствие на условията, при които ищецът е бил поставен по времето на изтърпяването на наказание лишаване от свобода, а съгласно

чл.284, ал.1 от ЗИНЗС: "Държавата отговаря за вредите, причинени на лишени от свобода и задържани под стража от специализираните органи по изпълнение на наказанията в резултат на нарушения на чл.3". Видно от последната разпоредба, в ал. 1 се съдържа забрана за нечовешко и унижително отнасяне, съответна на забраната по чл.3 от Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи. Съгласно алинея 2 на чл.3 ЗИНЗС: "За нарушение на ал. 1 се смята и поставянето в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода или задържането под стража, изразяващи се в липса на достатъчно жилищна площ, храна, облекло, (...), проветряване, (...), както и други подобни действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство или пораждат чувство на страх, незащитеност или малоценност." Фактическите основания на иска и твърденията за настъпилите последици, изцяло попадат в приложното поле на чл.3 ЗИНЗС. Следователно, искът срещу ГДИН за вреди следва да се квалифицира като такъв по чл.284, ал.1 ЗИНЗС, а не по ЗОДОВ - Закон за отговорността на държавата и общините за вреди.

Редът за разглеждането ѝ е по чл.203 и следващите от АПК - производство за обезщетения за вреди. Исковата молба е допустима по смисъла на чл.204, ал.4 АПК. Исковата молба е редовна предвид съдържанието, направените искания и приложения към същата, в това число документ за държавна такса в размер на 10 лв., съответстваща на чл.285, ал.3 ЗИНЗС – в размер на 10 лв. Спазени са и разпоредбите на чл.108 от ГПК, чл.205 и чл.133, ал.2 от АПК, поради което така предявеният иск е подсъден на настоящия съд, като предявен пред съда по седалището на юридическото лице, срещу което е предявен иска.

От формална страна исковата молба е редовна - съдържат се основания на иска, направени са доказателствени искания, приложено писмено доказателство и направени доказателствени искания, представен е документ за държавна такса. Исковата молба е и допустима по смисъла на чл.204, ал.4 АПК, с оглед на което на основание чл.131, ал.1 и 2 от ГПК съдът следва да разпореди изпращане на препис от исковата молба заедно с приложенията на ответника, да укаже правото му на писмен отговор в едномесечен срок, задължителното съдържание на отговора и последиците от неподаване на отговор.

По доказателствените искания на ищеца, съдът следва да се произнесе след като даде възможност за становище на ответника – с правото на отговор на исковата молба.

Водим от изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕПИС от исковата молба по делото от дата 12.01.2022г. ведно с приложенията към нея и молба от 02.03.2022г. за уточняване на иска, да се изпрати на ответника Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" при Министерство на правосъдието.

УКАЗВА на ответника, че има право да даде писмен отговор на исковата молба, в едномесечен срок от датата на получаване на същата, който писмен отговор трябва да съдържа:

1. посочване на съда и номера на делото;
2. името и адреса на ответника, както и на неговия законен представител или пълномощник, ако има такива;
3. становище по допустимостта и основателността на иска;
4. становище по обстоятелствата, на които се основава искът;

5. възраженията срещу иска и обстоятелствата, на които те се основават, като задължително се посочат доказателствата и конкретните обстоятелства, които ще доказва с тях,

6. подпис на лицето, което подава отговора.

УКАЗВА на ответника, че към отговора на исковата молба следва да представи:

1. пълномощно, когато отговорът се подава от пълномощник;

2. всички писмени доказателства, с които разполага;

3. преписи от отговора и приложенията към него според броя на ищите.

УКАЗВА на ответника, че ако в едномесечния срок за отговор на исковата молба, неподаде писмен отговор на същата в указания срок, не вземе становище, не направи възражения, не оспори истинността на представен документ, не посочи доказателства, не представи писмени такива или не упражни правата си по чл.211, ал.1 от ГПК– да предяви насрещен иск, по чл. 212 от ГПК – не предяви инцидентен иск, по чл.219 от ГПК - не привлече трето лице за да помага, губи възможността да направи това по-късно, освен ако пропускът се дължи на особени непредвидени обстоятелства.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване, препис от същото да се връчи на ищеца и ответника.

Съдия: